

“Qui perdi l’esperança també perd el sentit del futur.
Em dóna confiança i esperança, sobretot, la convicció que el
nostre programa d’acció era just”

ALEXANDER DUBCECK

Per la seva contribució a la regeneració i dignificació del socialisme restituint-li el seu humanisme, postulats de la Primavera de Praga de 1968 que impulsà i defensà en les condicions més adverses, afrontant-ho tot amb coratge, serenitat i esperança. Esperança que ha permès als pobles Txec i Eslovac preservar la seva identitat.

Alexander Dubceck va néixer a Eslovàquia el 1921. Va estudiar a l'Escola Superior Política de Moscou. Després de ser escollit membre del Comitè Central del Partit Comunista, va ser nomenat el 1968 Primer Secretari, càrrec des del qual va renovar el partit per complet.

Dubceck va iniciar el que s'anomena la “Primavera de Praga”, moviment de tendències progressistes, que va consolidar-se a finals de 1964. El novembre de 1967, va proclamar el “socialisme de rostre humà”, que garantís les llibertats individuals i potenciés el desenvolupament econòmic del seu país, molt lluny de les directrius polítiques i econòmiques imposades des de Moscou.

Al mateix temps que el poble i els líders comunistes occidentals recolzaven la seva política, les autoritats soviètiques van decidir intervenir militarment i van ocupar Praga l'agost de 1968 perquè retornés a l'ortodòxia del partit. Dubceck va ser detingut, empresonat i obligat a signar un tractat en el qual es comprometia a desfer les reformes que havia iniciat. Va ser destituït del seu càrrec i expulsat del partit el 1970. Se li va imposar com a càstig treballar de guarda forestal a l'empresa Boscos de l'Estat d'Eslovàquia Occidental durant vint anys.

El 1989, després de la caiguda del règim comunista, va ser totalment rehabilitat i nomenat president de les dues Cambres de la República txeca i eslovaca. Va morir en un accident de cotxe l'any 1992.